

4. Створення умов гармонійного розвитку людини в частині реалізації нової житлової політики [2].

Реалізація даної програми передбачає підвищення ефективності діяльності житлово-комунального господарства, змінити структуру та функції управління в рамках сучасних умов інформаційної прозорості та становлення в галузі ЖКГ ринкових відносин та покращенню життя населення. Але упродовж останнього десятиліття проблеми, пов'язані з функціонуванням житлово-комунального комплексу, перебувають у фокусі пильної політичної уваги, проте серйозних практичних зрушень у цій сфері досі не відбулося.

Якість життя населення показує ступінь забезпеченості населення матеріальними і духовно-культурними благами, необхідними для нормального виробництва, тобто задовольняють потреби в житлі, відпочинку, збільшенні розміру вільного часу. Одним з основних чинників збереження прийнятної якості життя населення, забезпечення конституційних прав людини є розвиток житлово-комунального господарства відповідно до зростаючими потребами людини і розвитком науково-технічного прогресу.

На сьогоднішній день житлово-комунальне господарство залишається однією із самих слабких ланок в економіці України й однією з основних площадок міського простору, де зосереджена соціальна напруга. Головна причина полягає в тім, що галузь безнадійно відстала в реновації й впровадженні ринкових відносин. Шляхи модернізації та реформування даної галузі існують, але вони будуть ефективні тільки за умови виконання положень, згідно з чинним законодавством.

Список використаних джерел

1. Димченко О. В. Монографія «Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі : аналіз, проектування, управління», Харків, 2009.
2. Закон України «Про Загальнодержавну програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства на 2009-2014 роки».

ТАРИФНА ПОЛІТИКА ЯК НАПРЯМ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

К. Ю. ДЕМЧЕНКО, *студентка 4 курсу*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сучасний стан житлово-комунального господарства України потребує впровадження комплексу реформ, які б дозволили модернізувати дану галузь відповідно до сучасних економічних реалій. Одним з найскладніших питань у сфері ЖКГ є тарифна політика, яка впливає не тільки на фінансово-економічний стан галузей, що належать до цієї сфери, але й на макроекономічну ситуацію в країні в цілому.

Основним джерелом фінансування діяльності об'єктів ЖКГ і їх модернізації є тарифи. Адекватна тарифна політика є одним з ключових чинників створення ринкових умов для діяльності суб'єктів підприємництва – природних монополій, а також для інших суб'єктів ринку незалежно від того, до якої форми власності відноситься суб'єкт, що надає відповідні послуги.

Тарифи мають бути достатніми для забезпечення функціонування підприємств ЖКГ і їх розвитку і, що дуже важливо, вони повинні забезпечувати стимулюючий вплив на суб'єктів цього ринку щодо енерго- та ресурсозбереження.

В ідеалі добре структурований тариф на товар (послугу), що відноситься до сфери природної монополії повинен:

1) у повному обсязі покривати поточні витрати суб'єкта природної монополії, якщо вони є обґрунтованими;

2) включати витрати на заміну устаткування/модернізацію і повернення інвестицій;

3) стимулювати суб'єкта природної монополії та споживачів знижувати витрати та заощаджувати енергію;

4) бути прозорим і добре зрозумілим: тариф повинний ясно показувати клієнтам, за що вони несуть відповідальність і як вони можуть впливати на кінцеву вартість послуг рахунками, що ними сплачуються;

5) захищати споживача від необґрунтовано високих цін.

На сьогоднішній день політика ціноутворення у сфері житлово-комунальних послуг не тільки не забезпечує покриття економічно обґрунтованих витрат суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у відповідній сфері, а й дозволяє включати до складу ціни/тарифу неефективні витрати та не стимулює підприємства, що надають такі послуги, до зниження витрат. Тягар невиправданих високих витрат на надання цих послуг, що здебільшого не відповідають параметрам якості, несуть бюджет і населення.

Також однією з проблем, яка дуже гостро стоїть перед підприємствами ЖКГ є відсутність коштів для оновлення основних фондів. Оскільки тарифи не включають витрати на аварійне устаткування, заміну і реконструкцію устаткування житлово-комунальних підприємств, тобто «інвестиційну» та «інноваційну» складову. В усьому світі сфера ЖКГ є привабливою для інвестицій, оскільки є «вічним бізнесом», якого потребує суспільство. В Україні ж ця галузь лишається збитковою, надзвичайно ризикованою і, відповідно, не є цікавою для стратегічних інвесторів.

Вирішенню проблем тарифного регулювання у житлово-комунальній сфері має передувати суттєве вдосконалення законодавства. Навіть, якщо буде побудована чітка та зрозуміла модель діяльності на ринках сфери ЖКГ, необхідно також передбачити запровадження інституційних та фінансових механізмів її реалізації. Крім того, через особливості організації житлово-комунальної сфери в Україні та низький рівень життя населення варто зазначити, що, враховуючи міжнародний досвід, не можна сподіватися на

реформування ЖКГ та модернізацію житлово-комунальної інфраструктури виключно за рахунок тарифів без залучення державної підтримки.

Список використаних джерел

1. Прищенко Н. А. Тарифна політика в комунальній сфері в Україні: стан та перспективи / Н. А. Прищенко // Науковий вісник – Одеський державний економічний університет. Всеукраїнська асоціація молодих науковців. – Науки: економіка, політологія, історія. – 2007. – № 8(45). – С. 126-135.
2. Ровенчак Т. Г. Тарифна політика – один із напрямів реформування галузі ЖКГ / Т. Г. Ровенчак // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2013. – № 1. – С. 119-124.
3. Запатріна І. В. Тарифна політика як критичний фактор розвитку житлово-комунальної сфери / І. В. Запатріна, Т. Б. Лебеда // Економіка України. – 2013. – № 3. – С. 66-76.
4. Шляхи розвитку житлово-комунального господарства [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://referat-ok.com.ua/inshe/shlyahi-rozvitku-zhitlovo-komunalnogo-gospodarstva>.
5. Дослідження засобів і механізмів державного регулювання діяльності в сфері надання житлово-комунальних послуг в Україні та підготовка комплексу пропозицій щодо його вдосконалення [Електронний ресурс] // Інститут соціально-економічних стратегій. Заключний звіт – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/attachments/files/bydivnitstvo/tehnichne-regulyuvannya/naukovo-tehnichnyy-rozvytok/Zvitu%202011%20rik/4.pdf>.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

І. В. ЗУБЕНКО, *студентка 4 курсу факультету ЕіП*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство України – це багатогалузевий комплекс та одночасно важлива галузь економіки України, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом, починаючи з житла, водопостачання, водовідведення, теплопостачання, благоустрою, доріг і мостів, тобто створення комфортних умов для життєдіяльності громадян нашої країни.

Сьогодні житлово-комунальне господарство знаходиться в тяжкому стані та переживає значні труднощі. Якщо розглянути весь період незалежності України, у галузі ЖКГ були, є і будуть проблеми якщо не прийняти кардинальні міри щодо їх вирішення. Накопичені за багато років невирішені проблеми, що дають підстави говорити про стан системної кризи, яка щодалі поглиблюється, а це вже проблема що загрожує нормальній та комфортній життєдіяльності людей.